

447

PROTOKÓŁ DODATKOWY**do Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 roku dotyczący przyjęcia dodatkowego znaku rozpoznawczego,**

przyjęty w Genewie dnia 8 grudnia 2005 roku (Protokół III)

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 8 grudnia 2005 roku został przyjęty w Genewie Protokół dodatkowy do Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 roku dotyczący przyjęcia dodatkowego znaku rozpoznawczego (Protokół III).

Przekład

**Protokół dodatkowy do Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 roku
dotyczący przyjęcia dodatkowego znaku rozpoznawczego
(Protokół III)**

Preambuła

Wysokie Umawiające się Strony,

(PP1) Potwierdzając postanowienia Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 roku (w szczególności artykułów 26, 38, 42 i 44 Pierwszej Konwencji Genewskiej) oraz, tam gdzie obowiązują, ich Protokołów dodatkowych z dnia 8 czerwca 1977 roku (w szczególności artykułów 18 i 38 I Protokołu Dodatkowego i artykułu 12 II Protokołu Dodatkowego), które dotyczą używania znaków rozpoznawczych,

(PP2) Pragnąc uzupełnić wyżej wymienione postanowienia w celu wzmocnienia ich wartości ochronnej i uniwersalnego charakteru,

(PP3) Biorąc pod uwagę, że niniejszy Protokół nie narusza praw Wysokich Umawiających się Stron do dalszego używania znaków w zgodzie z ich zobowiązaniami wynikającymi z Konwencji Genewskich oraz, tam gdzie obowiązują, z Protokołów Dodatkowych do nich,

(PP4) Przypominając, że obowiązek poszanowania osób i obiektów, chronionych przez Konwencje Genewskie oraz Protokoły Dodatkowe do nich wywodzi się z ich statusu chronionego prawem międzynarodowym i jest niezależny od używania znaków rozpoznawczych, oznaczeń lub sygnałów,

(PP5) Podkreślając, że znakom rozpoznawczym nie nadano znaczeń religijnych, etnicznych, rasowych, regionalnych ani politycznych,

(PP6) Podkreślając wagę zapewnienia pełnego poszanowania zobowiązań dotyczących znaków ochronnych, określonych w Konwencjach Genewskich oraz, tam gdzie obowiązują, w Protokołach Dodatkowych do nich,

(PP7) Przypominając, że artykuł 44 Pierwszej Konwencji Genewskiej dokonuje rozróżnienia pomiędzy ochronnym i identyfikacyjnym używaniem znaków rozpoznawczych,

(PP8) Przypominając, że Stowarzyszenia Krajowe podejmujące działalność na terytorium innego Państwa, muszą upewnić się, że znaki, którymi zamierzają się posługiwać w tego rodzaju działalności mogą być użyte w Państwie, na terytorium którego ta działalność ma miejsce, oraz w kraju lub krajach tranzytowych,

(PP9) Rozumiejąc problemy, jakie niektóre Państwa i Stowarzyszenia Krajowe mogą mieć z używaniem istniejących znaków rozpoznawczych,

(PP10) Mając na względzie determinację Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża, Międzynarodowej Federacji Stowarzyszeń Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca oraz Międzynarodowego Ruchu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca dla zachowania ich obecnych nazw i znaków,

Uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1 - Przestrzeganie i zakres stosowania niniejszego Protokołu

1. Wysokie Umawiające się Strony zobowiązują się do przestrzegania i zapewnienia przestrzegania niniejszego Protokołu we wszelkich okolicznościach.
2. Niniejszy Protokół potwierdza i uzupełnia postanowienia czterech Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 roku („Konwencje Genewskie”), oraz tam, gdzie obowiązują, ich dwóch Protokołów Dodatkowych z dnia 8 czerwca 1977 roku („Protokoły Dodatkowe z 1977 roku”), dotyczących znaków rozpoznawczych, a mianowicie: czerwonego krzyża, czerwonego półksiężyca oraz czerwonego lwa i słońca, i powinien być stosowany w sytuacjach określonych w niniejszych postanowieniach.

Artykuł 2 - Znaki rozpoznawcze

1. Niniejszy Protokół wprowadza dodatkowy znak rozpoznawczy, w uzupełnieniu do i dla takich samych celów, dla których wprowadzono znaki rozpoznawcze Konwencji Genewskich. Te znaki rozpoznawcze posiadają równorzędny status.
2. Ten dodatkowy znak rozpoznawczy składa się z czerwonego obramowania w kształcie kwadratu, postawionego na swoim szczycie, na białym tle, i pozostaje w zgodności z ilustracją zamieszczoną w Aneksie do niniejszego Protokołu. Ten znak rozpoznawczy będzie określany w tym Protokole jako „znak z trzeciego Protokołu”.
3. Warunki używania i poszanowania znaku z trzeciego Protokołu są identyczne z warunkami ustalonymi dla znaków rozpoznawczych na mocy Konwencji Genewskich oraz, tam gdzie obowiązują, Protokołów Dodatkowych z 1977 roku.
4. Służba medyczna i personel religijny sił zbrojnych Wysokich Umawiających się Stron, bez uszczerbku dla własnych znaków, może czasowo używać każdego znaku rozpoznawczego, o którym mowa w paragrafie 1 niniejszego artykułu, jeżeli miałyby to wzmocnić ochronę.

Artykuł 3 – Identyfikacyjne używanie znaku z trzeciego Protokołu

1. Stowarzyszenia Krajowe tych Wysokich Umawiających się Stron, które zdecydowały się używać znaku z trzeciego Protokołu, mogą, używając ten znak zgodnie z odpowiednim prawodawstwem krajowym, wybrać inkorporowanie do tego znaku dla celów identyfikacyjnych:
 - a) znaku rozpoznawczego uznanego przez Konwencje Genewskie lub kombinację tych znaków; albo
 - b) innego znaku, który jest faktycznie stosowany przez Wysoką Umawiającą się Stronę i o którym powiadomiono inne Wysokie Umawiające się Strony oraz

Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża, za pośrednictwem depozytariusza, przed przyjęciem niniejszego Protokołu.

Inkorporowanie powinno być zgodne z ilustracją zamieszczoną w Aneksie do niniejszego Protokołu.

2. Stowarzyszenie Krajowe, które zdecyduje się na inkorporowanie innego znaku do znaku z trzeciego Protokołu, zgodnie z ustępem 1 powyżej, może, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, używać nazwy tego znaku i posługiwać się nim w granicach własnego terytorium państwowego.
3. Stowarzyszenia Krajowe mogą, zgodnie z ustawodawstwem krajowym i w wyjątkowych okolicznościach oraz dla ułatwienia swojej działalności, czasowo używać znaku rozpoznawczego, o którym mowa w artykule 2 niniejszego Protokołu.
4. Niniejszy artykuł nie wpływa na status prawny znaków rozpoznawczych uznanych w Konwencjach Genewskich i w tym Protokole, jak również na status prawny jakiegokolwiek szczególnego znaku inkorporowanego dla celów informacyjnych zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 4 - Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża i Międzynarodowa Federacja Stowarzyszeń Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca

Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża i Międzynarodowa Federacja Stowarzyszeń Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca oraz ich należycie upoważniony personel, mogą w wyjątkowych okolicznościach i dla ułatwienia swojej pracy, używać znaku rozpoznawczego, o którym mowa w artykule 2 niniejszego Protokołu.

Artykuł 5 – Misje pod auspicjami Organizacji Narodów Zjednoczonych

Służba medyczna i personel religijny biorące udział w operacjach pod auspicjami Organizacji Narodów Zjednoczonych, mogą, za zgodą uczestniczących Państw, używać jednego ze znaków rozpoznawczych wymienionego w artykułach 1 i 2.

Artykuł 6 – Zapobieganie nadużywaniu i karanie nadużywania

1. Postanowienia Konwencji Genewskich oraz tam gdzie obowiązują, Protokołów dodatkowych do nich z 1977 roku, regulujące zapobieganie nadużywaniu i karanie nadużywania znaków rozpoznawczych mają równorzędne zastosowanie do znaku z trzeciego Protokołu. W szczególności, Wysokie Umawiające się Strony podejmą wszelkie niezbędne środki dla zapobiegania i karania, w każdym czasie, każdego nadużywania znaków rozpoznawczych i ich nazw, wymienionych w artykułach 1 i 2, łącznie z ich podstępnym używaniem oraz z używaniem jakiegokolwiek znaku, bądź nazwy stanowiących ich imitację.
2. Bez uszczerbku dla postanowień paragrafu 1, Wysokie Umawiające się Strony mogą zezwolić wcześniejszym użytkownikom znaku z trzeciego Protokołu lub jakiegokolwiek innego znaku, stanowiącego jego imitację, na dalsze jego używanie, pod warunkiem że takie używanie nie będzie tego rodzaju, by w czasie konfliktu zbrojnego sprawiało wrażenie przyznania im ochrony z Konwencji Genewskich oraz,

tam gdzie obowiązują, z Protokołów dodatkowych z 1977 roku i pod warunkiem że prawo do takiego używania było nabyte przed przyjęciem tego Protokołu.

Artykuł 7 - Upowszechnianie

Wysokie Umawiające się Strony podejmą się, zarówno w czasie pokoju jak i w czasie konfliktu zbrojnego, upowszechnić w swych krajach niniejszy Protokół w sposób możliwie szeroki, a w szczególności włączyć go do programów szkolenia wojskowego i zachęcić ludność cywilną do zaznajomienia się z nim tak, aby dokument ten był znany siłom zbrojnym i ludności cywilnej.

Artykuł 8 - Podpisanie

Niniejszy Protokół będzie otwarty do podpisywania przez Strony Konwencji Genewskich w dniu jego przyjęcia i pozostanie otwarty przez okres 12 miesięcy.

Artykuł 9 - Ratyfikacja

Niniejszy Protokół powinien być ratyfikowany tak szybko, jak będzie to możliwe. Dokumenty ratyfikacyjne powinny zostać złożone Szwajcarskiej Radzie Związkowej - depozytariuszowi Konwencji Genewskich i Protokołów Dodatkowych z 1977 roku.

Artykuł 10 - Przystąpienie

Niniejszy Protokół będzie otwarty do przystąpienia dla każdej Strony Konwencji Genewskich, która go nie podpisała. Dokumenty przystąpienia zostaną zdeponowane u depozytariusza.

Artykuł 11 - Wejście w życie

1. Niniejszy Protokół wejdzie w życie 6 miesięcy po złożeniu u depozytariusza dwóch dokumentów ratyfikacyjnych lub przystąpienia.
2. Dla każdej Strony Konwencji Genewskich, która potem ratyfikuje albo przystąpi do Protokołu, wejdzie on w życie 6 miesięcy po złożeniu przez tę Stronę dokumentu ratyfikacyjnego albo przystąpienia.

Artykuł 12 - Stosunki traktatowe po wejściu w życie niniejszego Protokołu

1. Jeżeli Strony Konwencji Genewskich są zarazem Stronami niniejszego Protokołu, wtedy Konwencje te będą stosowane w brzmieniu uzupełnionym niniejszym Protokołem.
2. Jeżeli jedna ze Stron do konfliktu nie została związana niniejszym Protokołem, wtedy Strony Protokołu pozostają nim związane w swych wzajemnych stosunkach. Będą one również związane niniejszym Protokołem w stosunku do każdej Strony, która nie jest nim związana, jeżeli uzna ona i zastosuje jego postanowienia.

Artykuł 13 - Poprawki

1. Każda Wysoka Umawiająca się Strona może proponować poprawki do niniejszego Protokołu. Tekst każdej proponowanej poprawki powinien być przekazany depozytariuszowi, który zdecyduje, po konsultacji ze wszystkimi Wysokimi Umawiającymi się Stronami, z Międzynarodowym Komitetem Czerwonego Krzyża i Międzynarodową Federacją Stowarzyszeń Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca, czy należy zwołać konferencję w celu rozważenia proponowanej poprawki.
2. Depozytariusz zaprosi na tę konferencję wszystkie Wysokie Umawiające się Strony, oraz Strony Konwencji Genewskich niezależnie do tego, czy są sygnatariuszami niniejszego Protokołu.

Artykuł 14 - Wypowiedzenie

1. W razie wypowiedzenia niniejszego Protokołu przez Wysoką Umawiającą się Stronę, wypowiedzenie nabiera mocy wyłącznie po upływie jednego roku od otrzymania dokumentu wypowiedzenia. Jeżeli jednak po upływie tego roku Strona wypowiadająca zaangażowana jest w konflikt zbrojny lub okupację, wypowiedzenie nie będzie skuteczne przed zakończeniem tego konfliktu zbrojnego lub okupacji.
2. Wypowiedzenie powinno być notyfikowane w formie pisemnej depozytariuszowi, który powiadomi o tym wszystkie Wysokie Umawiające się Strony.
3. Wypowiedzenie będzie skuteczne tylko w odniesieniu do Strony wypowiadającej.
4. Jakikolwiek wypowiedzenie zgodne z postanowieniem ustępu 1 nie będzie miało wpływu na zobowiązania, już wiążące Stronę wypowiadającą na podstawie niniejszego Protokołu, w związku z konfliktem zbrojnym lub okupacją, odnoszące się do jakiegokolwiek czynu popełnionego zanim wypowiedzenie stało się skuteczne.

Artykuł 15 - Notyfikacje

Depozytariusz poinformuje Wysokie Umawiające się Strony jak również Strony Konwencji Genewskich, niezależnie od tego, czy są sygnatariuszami niniejszego Protokołu, czy też nie o:

- a) podpisach złożonych pod niniejszym Protokołem i o złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych i przystąpienia, zgodnie z artykułami 8, 9 i 10;
- b) dacie wejścia w życie niniejszego Protokołu zgodnie z artykułem 11, w ciągu 10 dni od daty jego wejścia w życie;
- c) powiadomieniach otrzymywanych, zgodnie z artykułem 13;
- d) wypowiedzeniach, zgodnie z artykułem 14.

Artykuł 16 - Rejestracja

1. Po wejściu w życie niniejszego Protokołu depozytariusz powinien przekazać go Sekretariatowi Organizacji Narodów Zjednoczonych w celu zarejestrowania i opublikowania, zgodnie z postanowieniami artykułu 102 Karty Narodów Zjednoczonych.

2. Depozytariusz powiadomi również Sekretariat Organizacji Narodów Zjednoczonych, o wszystkich otrzymanych ratyfikacjach, przystąpieniach i wypowiedzeniach niniejszego Protokołu.

Artykuł 17 - Teksty autentyczne

Oryginał niniejszego Protokołu, którego teksty w języku arabskim, chińskim, angielskim, francuskim, rosyjskim i hiszpańskim są jednakowo autentyczne, zostanie złożony u depozytariusza, który przekaże jego uwierzytelnione kopie wszystkim Stronom Konwencji Genewskich.

ANEKS

ZNAK Z TRZECIEGO PROTOKOŁU

(artykuł 2, ustęp 2 oraz artykuł 3, ustęp 1 Protokołu)

Artykuł 1 – Znak rozpoznawczy

Artykuł 2 - Identyfikacyjne używanie znaku z trzeciego Protokołu

Inkorporowanie, zgodnie
z artykułem 3

**Protocol additional to the Geneva Conventions of 12 August 1949,
and relating to the Adoption of an Additional Distinctive Emblem**

(Protocol III)

Preamble

The High Contracting Parties,

(PP1) *Reaffirming* the provisions of the Geneva Conventions of 12 August 1949 (in particular Articles 26, 38, 42 and 44 of the First Geneva Convention) and, where applicable, their Additional Protocols of 8 June 1977 (in particular Articles 18 and 38 of Additional Protocol I and Article 12 of Additional Protocol II), concerning the use of distinctive emblems,

(PP2) *Desiring* to supplement the aforementioned provisions so as to enhance their protective value and universal character,

(PP3) *Noting* that this Protocol is without prejudice to the recognized right of High Contracting Parties to continue to use the emblems they are using in conformity with their obligations under the Geneva Conventions and, where applicable, the Protocols additional thereto,

(PP4) *Recalling* that the obligation to respect persons and objects protected by the Geneva Conventions and the Protocols additional thereto derives from their protected status under international law and is not dependent on use of the distinctive emblems, signs or signals,

(PP5) *Stressing* that the distinctive emblems are not intended to have any religious, ethnic, racial, regional or political significance,

(PP6) *Emphasizing* the importance of ensuring full respect for the obligations relating to the distinctive emblems recognized in the Geneva Conventions, and, where applicable, the Protocols additional thereto,

(PP7) *Recalling* that Article 44 of the First Geneva Convention makes the distinction between the protective use and the indicative use of the distinctive emblems,

(PP8) *Recalling further* that National Societies undertaking activities on the territory of another State must ensure that the emblems they intend to use within the framework of such activities may be used in the country where the activity takes place and in the country or countries of transit,

(PP9) *Recognizing* the difficulties that certain States and National Societies may have with the use of the existing distinctive emblems,

(PP10) *Noting* the determination of the International Committee of the Red Cross, the International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies and the International Red Cross and Red Crescent Movement to retain their current names and emblems,

Have agreed on the following:

Article 1 - Respect for and scope of application of this Protocol

1. The High Contracting Parties undertake to respect and to ensure respect for this Protocol in all circumstances.
2. This Protocol reaffirms and supplements the provisions of the four Geneva Conventions of 12 August 1949 ("the Geneva Conventions") and, where applicable, of their two Additional Protocols of 8 June 1977 ("the 1977 Additional Protocols") relating to the distinctive emblems, namely the red cross, the red crescent and the red lion and sun, and shall apply in the same situations as those referred to in these provisions.

Article 2 - Distinctive emblems

1. This Protocol recognizes an additional distinctive emblem in addition to, and for the same purposes as, the distinctive emblems of the Geneva Conventions. The distinctive emblems shall enjoy equal status.
2. This additional distinctive emblem, composed of a red frame in the shape of a square on edge on a white ground, shall conform to the illustration in the Annex to this Protocol. This distinctive emblem is referred to in this Protocol as the "third Protocol emblem".
3. The conditions for use of and respect for the third Protocol emblem are identical to those for the distinctive emblems established by the Geneva Conventions and, where applicable, the 1977 Additional Protocols.
4. The medical services and religious personnel of armed forces of High Contracting Parties may, without prejudice to their current emblems, make temporary use of any distinctive emblem referred to in paragraph 1 of this Article where this may enhance protection.

Article 3 - Indicative use of the third Protocol emblem

1. National Societies of those High Contracting Parties which decide to use the third Protocol emblem may, in using the emblem in conformity with relevant national legislation, choose to incorporate within it, for indicative purposes:

- a) a distinctive emblem recognized by the Geneva Conventions or a combination of these emblems; or
- b) another emblem which has been in effective use by a High Contracting Party and was the subject of a communication to the other High Contracting Parties and the International Committee of the Red Cross through the depositary prior to the adoption of this Protocol.

Incorporation shall conform to the illustration in the Annex to this Protocol.

2. A National Society which chooses to incorporate within the third Protocol emblem another emblem in accordance with paragraph 1 above, may, in conformity with national legislation, use the designation of that emblem and display it within its national territory.
3. National Societies may, in accordance with national legislation and in exceptional circumstances and to facilitate their work, make temporary use of the distinctive emblem referred to in Article 2 of this Protocol.
4. This Article does not affect the legal status of the distinctive emblems recognized in the Geneva Conventions and in this Protocol, nor does it affect the legal status of any particular emblem when incorporated for indicative purposes in accordance with paragraph 1 of this Article.

Article 4 - International Committee of the Red Cross and International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies

The International Committee of the Red Cross and the International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies, and their duly authorized personnel, may use, in exceptional circumstances and to facilitate their work, the distinctive emblem referred to in Article 2 of this Protocol.

Article 5 - Missions under United Nations auspices

The medical services and religious personnel participating in operations under the auspices of the United Nations may, with the agreement of participating States, use one of the distinctive emblems mentioned in Articles 1 and 2.

Article 6 - Prevention and repression of misuse

1. The provisions of the Geneva Conventions and, where applicable, the 1977 Additional Protocols, governing prevention and repression of misuse of the distinctive emblems shall apply equally to the third Protocol emblem. In particular, the High Contracting Parties shall take measures necessary for the prevention and repression, at all times, of any misuse of the distinctive emblems mentioned in

Articles 1 and 2 and their designations, including the perfidious use and the use of any sign or designation constituting an imitation thereof.

2. Notwithstanding paragraph 1 above, High Contracting Parties may permit prior users of the third Protocol emblem, or of any sign constituting an imitation thereof, to continue such use, provided that the said use shall not be such as would appear, in time of armed conflict, to confer the protection of the Geneva Conventions and, where applicable, the 1977 Additional Protocols, and provided that the rights to such use were acquired before the adoption of this Protocol.

Article 7 - Dissemination

The High Contracting Parties undertake, in time of peace as in time of armed conflict, to disseminate this Protocol as widely as possible in their respective countries and, in particular, to include the study thereof in their programmes of military instruction and to encourage the study thereof by the civilian population, so that this instrument may become known to the armed forces and to the civilian population.

Article 8 - Signature

This Protocol shall be open for signature by the Parties to the Geneva Conventions on the day of its adoption and will remain open for a period of twelve months.

Article 9 - Ratification

This Protocol shall be ratified as soon as possible. The instruments of ratification shall be deposited with the Swiss Federal Council, depositary of the Geneva Conventions and the 1977 Additional Protocols.

Article 10 - Accession

This Protocol shall be open for accession by any Party to the Geneva Conventions which has not signed it. The instruments of accession shall be deposited with the depositary.

Article 11 - Entry into force

1. This Protocol shall enter into force six months after two instruments of ratification or accession have been deposited.
2. For each Party to the Geneva Conventions thereafter ratifying or acceding to this Protocol, it shall enter into force six months after the deposit by such Party of its instrument of ratification or accession.

Article 12 - Treaty relations upon entry into force of this Protocol

1. When the Parties to the Geneva Conventions are also Parties to this Protocol, the Conventions shall apply as supplemented by this Protocol.
2. When one of the Parties to the conflict is not bound by this Protocol, the Parties to the Protocol shall remain bound by it in their mutual relations. They shall furthermore be bound by this Protocol in relation to each of the Parties which are not bound by it, if the latter accepts and applies the provisions thereof.

Article 13 - Amendment

1. Any High Contracting Party may propose amendments to this Protocol. The text of any proposed amendment shall be communicated to the depositary, which shall decide, after consultation with all the High Contracting Parties, the International Committee of the Red Cross and the International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies, whether a conference should be convened to consider the proposed amendment.
2. The depositary shall invite to that conference all the High Contracting Parties as well as the Parties to the Geneva Conventions, whether or not they are signatories of this Protocol.

Article 14 - Denunciation

1. In case a High Contracting Party should denounce this Protocol, the denunciation shall only take effect one year after receipt of the instrument of denunciation. If, however, on the expiry of that year the denouncing Party is engaged in a situation of armed conflict or occupation, the denunciation shall not take effect before the end of the armed conflict or occupation.
2. The denunciation shall be notified in writing to the depositary, which shall transmit it to all the High Contracting Parties.
3. The denunciation shall have effect only in respect of the denouncing Party.
4. Any denunciation under paragraph 1 shall not affect the obligations already incurred, by reason of the armed conflict or occupation, under this Protocol by such denouncing Party in respect of any act committed before this denunciation becomes effective.

Article 15 - Notifications

The depositary shall inform the High Contracting Parties as well as the Parties to the Geneva Conventions, whether or not they are signatories of this Protocol, of:

- a) signatures affixed to this Protocol and the deposit of instruments of ratification and accession under Articles 8, 9 and 10;
- b) the date of entry into force of this Protocol under Article 11 within ten days of said entry into force;
- c) communications received under Article 13;
- d) denunciations under Article 14.

Article 16 - Registration

1. After its entry into force, this Protocol shall be transmitted by the depositary to the Secretariat of the United Nations for registration and publication, in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.
2. The depositary shall also inform the Secretariat of the United Nations of all ratifications, accessions and denunciations received by it with respect to this Protocol.

Article 17 - Authentic texts

The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the depositary, which shall transmit certified true copies thereof to all the Parties to the Geneva Conventions.

ANNEX

THIRD PROTOCOL EMBLEM

(Article 2, paragraph 2 and Article 3, paragraph 1 of the Protocol)

Article 1 - Distinctive emblem

Article 2 - Indicative use of the third Protocol emblem

Incorporation in
accordance with Art. 3

Po zaznajomieniu się z powyższym protokołem dodatkowym, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- został on uznany za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony,
- będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 30 września 2009 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

L.S.

Prezes Rady Ministrów: *D. Tusk*

448

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 13 stycznia 2010 r.

w sprawie mocy obowiązującej Protokołu dodatkowego do Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 roku dotyczącego przyjęcia dodatkowego znaku rozpoznawczego, przyjętego w Genewie dnia 8 grudnia 2005 roku (Protokół III)

Podaje się niniejszym do wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 1 lipca 2009 r. o ratyfikacji Protokołu dodatkowego do Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 roku dotyczącego przyjęcia dodatkowego znaku rozpoznawczego, przyjętego w Genewie dnia 8 grudnia 2005 roku (Protokół III) (Dz. U. Nr 127, poz. 1049) dnia 30 września 2009 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikował wyżej wymieniony protokół.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 powyższego protokołu wszedł on w życie dnia 14 stycznia 2007 r.

Zgodnie z art. 11 ust. 2 w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej protokół wejdzie w życie dnia 26 kwietnia 2010 r.

1) Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się lub staną się stronami protokołu w podanych niżej datach:

Republika Albanii	6 sierpnia 2008 r.
Związek Australijski	15 stycznia 2010 r.
Republika Austrii	3 grudnia 2009 r.
Belize	3 października 2007 r.
Federacyjna Republika Brazylii	28 lutego 2010 r.
Republika Bułgarii	13 marca 2007 r.
Republika Chile	6 stycznia 2010 r.
Republika Chorwacji	13 grudnia 2007 r.
Republika Cypryjska	27 maja 2008 r.
Republika Czeska	23 listopada 2007 r.
Królestwo Danii	25 listopada 2007 r.
Republika Dominikańska	1 października 2009 r.
Republika Estońska	28 sierpnia 2008 r.
Republika Wysp Fidżi	30 stycznia 2009 r.
Republika Filipin	22 lutego 2007 r.
Republika Finlandii	14 lipca 2009 r.
Republika Francuska	17 stycznia 2010 r.
Republika Grecka	26 kwietnia 2010 r.
Gruzja	19 września 2009 r.
Kooperacyjna Republika Gujany	21 marca 2010 r.
Republika Gwatemali	14 września 2008 r.

Republika Hondurasu	8 czerwca 2007 r.
Republika Islandii	4 lutego 2007 r.
Państwo Izrael	22 maja 2008 r.
Kanada	26 maja 2008 r.
Republika Kazachstanu	24 grudnia 2009 r.
Republika Kostaryki	30 grudnia 2008 r.
Księstwo Liechtensteinu	24 lutego 2007 r.
Republika Litewska	28 maja 2008 r.
Republika Łotewska	2 października 2007 r.
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	14 kwietnia 2009 r.
Meksykańskie Stany Zjednoczone	7 stycznia 2009 r.
Republika Mołdowy	19 lutego 2009 r.
Księstwo Monako	12 września 2007 r.
Królestwo Niderlandów ¹⁾	13 czerwca 2007 r.
Republika Federalna Niemiec	17 grudnia 2009 r.
Republika Nikaragui	2 października 2009 r.
Królestwo Norwegii	14 stycznia 2007 r.
Republika Paragwaju	13 kwietnia 2009 r.
Republika Salwadoru	12 marca 2008 r.
Republika San Marino	22 grudnia 2007 r.
Republika Singapuru	7 stycznia 2009 r.
Republika Słowacka	30 listopada 2007 r.
Republika Słowenii	10 września 2008 r.
Konfederacja Szwajcarska	14 stycznia 2007 r.
Stany Zjednoczone Ameryki	8 września 2007 r.
Republika Ugandy	21 listopada 2008 r.
Republika Węgierska	15 maja 2007 r.
Republika Włoska	29 lipca 2009 r.
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	23 kwietnia 2010 r.

¹⁾ Stosuje się do Królestwa Niderlandów, do Antyli Holenderskich i do Aruby.

2) Przy składaniu dokumentów ratyfikacyjnych lub w terminie późniejszym podane niżej państwa złożyły następujące deklaracje:

Kanada

Canada

Deklaracja:

Declaration:

„Artykuł 6 ustęp 2 przewiduje między innymi, że Wysokie Umawiające się Strony mogą zezwolić wcześniejszym użytkownikom znaku rozpoznawczego z Protokołu III lub każdego innego znaku stanowiącego jego imitację, na dalsze takie używanie, pod warunkiem że „prawo do takiego używania było nabyte przed przyjęciem tego Protokołu”. Biorąc pod uwagę, że ustawodawstwo kanadyjskie przyjęte w celu implementacji Protokołu III nie ma działania retroaktywnego i wejdzie w życie z datą ratyfikacji Protokołu III przez Kanadę, Kanada zezwala wcześniejszym użytkownikom znaku z Protokołu III lub każdego innego znaku stanowiącego jego imitację, na dalsze takie używanie, jeżeli prawo do takiego używania było nabyte przed datą ratyfikacji Protokołu III przez Kanadę.”

„Article 6(2) provides inter alia that the High Contracting Parties may permit prior users of the third Protocol emblem, or of any sign constituting an imitation thereof, to continue such use, provided that «the rights to such use were acquired before the adoption of this Protocol». Given that Canadian legislation enacted to implement Protocol III does not have retroactive application and will enter into force on the date of Canada's ratification of Protocol III, Canada will permit prior users of the third Protocol emblem, or of any sign constituting an imitation thereof, to continue such use, provided that the rights to such use were acquired before the date of Canada's ratification of Protocol III.”

Państwo Izrael

The State of Israel

Deklaracje:

Declarations:

„Rząd Państwa Izrael deklaruje, że szanując nienaruszalność dodatkowego znaku rozpoznawczego, przewidzianego w „Protokole dodatkowym do Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 roku, dotyczącym przyjęcia dodatkowego znaku rozpoznawczego (Protokół III), w rozumieniu Rządu Państwa Izrael ratyfikacja lub implementacja tego Protokołu nie narusza żadnych praw nabytych, zgodnie z zastrzeżeniami złożonymi przez Państwo Izrael do Konwencji Genewskich z dnia 12 sierpnia 1949 roku.”

„The Government of Israel declares that while respecting the inviolability of the additional distinctive emblem provided for in the “Protocol additional to the Geneva Conventions of 12 August 1949, and relating to the Adoption of an Additional Distinctive Emblem (Protocol III)”, it is understanding of the Government of Israel that the ratification or the implementation of this protocol does not affect any rights acquired pursuant to reservations made by Israel to the Geneva Conventions of 12 August 1949”

„Ambasada Państwa Izrael składa wyrazy szacunku Szwajcarskiemu Federalnemu Departamentowi Spraw Zagranicznych i ma zaszczyt nawiązać do deklaracji złożonej przez Izrael podczas ratyfikacji Trzeciego Protokołu dodatkowego do Konwencji Genewskich.

„The Embassy of the State of Israel presents its compliments do the Swiss Federal Department of Foreign Affairs and has the honour to refer to the declaration made by Israel upon ratification of the Third Additional Protocol to the Geneva Conventions.

W odpowiedzi na wątpliwości powstałe w związku z tą deklaracją, Państwo Izrael pragnie potwierdzić, że ta deklaracja nie ma na celu umożliwienie Izraelowi naruszenia jakiegokolwiek postanowienia Protokołu. Jest także zrozumiałe, że na mocy Protokołu, Czerwony Kryształ, używany jako znak ochronny, nie może zawierać żadnych dodatkowych znaków lub ich kombinacji jako części znaku ochronnego.”

In response to questions raised in relation to this declaration, the State of Israel wishes to confirm that this declaration is not to intended to enable Israel to derogate form any of the provisions of the Protocol. It also recognizes that under the terms of the Protocol, the Red Crystal, when used as a protective emblem, may not incorporate any additional emblems or combine them as part of the protective emblem.”

Republika Mołdowy

The Republic of Moldova

Deklaracja:

Declaration:

„Aż do pełnego odtworzenia integralności terytorialnej Republiki Mołdowy, postanowienia Konwencji będą miały zastosowanie jedynie na terytorium efektywnie kontrolowanym przez władze Republiki Mołdowy.”

„Until the full re-establishment of the territorial integrity of the Republic of Moldova, the provisions of the Convention will be applied only on the territory controlled effectively by the authorities of the Republic of Moldova.”

Minister Spraw Zagranicznych: *R. Sikorski*